

N.E. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ

Διευθυντής

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπί τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Παιραιῶς καὶ Γερακίου, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΘΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις Ἱτησία δρ. ν. 8	Ἡ πικρὰ τῆς κόρης Ἑσόδου, εἰκόν. — Παλαιὰ Διηγήματα. Ὀλδονα (συνέχ. καὶ τέλος.) — Ἰάκ. Οὐάτ, βιογραφία μετὰ εἰκόνος. — Ποίησις. Σερβικὸν ἔπος, ὑπὸ Ἀγγ. Παράσχου. — Ὁ Βρυκύλαξ. — Ποικίλα. — Γνωστοποιήσεις.	Ἐν Ἀθήναις..... Λεπτ. 10
" " Ἑξαμην. " " 5		" ταῖς ἑπαρχίαις..... " 15
" ταῖς ἑπαρχ. Ἱτησία " " 10		" τῶ ἑξωτερικῶ..... " 25
" " Ἑξαμην. " " 6		Φύλλα προηγούμενα λεπτ. 50
" τῶ ἑξωτερικῶ Ἱτησία φρ. " 15		

Ἐν ἔτι βῆμα καὶ εἶτα ἡ αἰωνιότης.

Ἡ ΠΙΚΡΑ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ ΕΣΟΔΟΥ

Δὲν ἦτο τὸ πρῶτον θῦμα ἢ φίλη κόρη· δὲν εἶναι οὐδὲ τὸ τελευταῖον. Εἰσῆλθε κόρη καὶ ἐξέρχεται γυνή· τὰ χρυσᾶ ὄνειρά της διελύθησαν εἰς καπνόν.

Εἶναι λίαν ἐπαγωγὸς ἢ ὄψις τῶν βασιλείων τῶν ἐρώτων· ἀνθόστρωτοι αἱ εἰσοδοί· αἱ ἡδοναὶ προσμειδιῶ-

σι πρόθυμοι καὶ καλοῦσιν ὑποσχόμεναι ἀγνώστων ποιητικῶν κόσμων τὴν ἀπόλαυσιν· ἢ ὑπερβᾶσα τὸν οὐδὸν δὲν δύναται πλέον νὰ στρέψῃ πρὸς τὰ ὀπίσω.

«Βάδιζε, βάδιζε!», κραυγάζει φωνὴ ἐπιτακτικὴ καὶ βαδίζει τὸ ἀτυχὲς θῦμα, ὡσεὶ διωκόμενον.

Τὸ σῶμα ἐξασθενίζεται καὶ αἱ ἡδοναὶ δὲν ὑπακούουσι πλέον αὐτῶ· οἱ ἐρωταὶ φεύγουσιν, ὡς φεύγει ἡ μέλισσα ἐκμοχθήσα τῶ ἀνθος τὸ

μέλι· ἔχει καὶ ἄλλα ὁ κῆπος ἀνθη καὶ ἄλλας γεννᾷ καθ' ἑκάστην ὥραιας ὁ κόσμος.....

Ἐκδιώκεται ἢ ἀτυχῆς καὶ σκοτοδινιώσα ζητεῖ νὰ ἐξέλθῃ· θὰ ἐξέλθῃ, ἀλλ' ὄχι ἔθεν εἰσῆλθεν.

Ὅπισθεν τῶν βασιλείων τῶν ἐρώτων ὑπάρχει δὴ ἀντὶ θύρας, δι' ἧς μόλις διέρχεται ἀνθρώπινον σῶμα· βράχοι ἀπορρώγες, ἔδαφος ὀλισθηρὸν, ἀκκῆται καὶ τρίβοιοι, καὶ πέραν αὐτῶν γλαυκὸς καὶ μυστηριώ-